

Skatteministeriet

30. oktober 2015
J.nr. 15-2919526

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 160 af 2. oktober 2015 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Merete Riisager (LA).

Karsten Lauritzen

/ Nanna Meilbak

Spørgsmål

Ministeren bedes på baggrund af artiklen "Central advarsel forsvandt i Skatteministeriet" bragt i Berlingske den 29. september 2015 oplyse, om der har været andre eksempler end den, der nævnes i artiklen (Revisionsrapporten, maj 2013 fra Skatteministeriets Interne Revision) på, at advarende revisionsrapporter ikke er blevet forelagt departementschefen?

Svar

Jeg er ikke enig i den præmis, der stilles op i den omtalte artikel, og dermed heller ikke i den præmis, der ligger til grund for spørgsmålet.

En intern revisionsrapport har til formål at påpege *risici*, der kan føre til, at der indtræffer en uønsket hændelse. Hvis der under revisionen identificeres konkret indtrufne fejl, fx skatteunddragelse, vil der blive reageret omgående og ikke først, når revisionsrapporten er skrevet færdig. Hovedformålet med revisionsrapporterne er derfor at skabe grundlag for at foretage en løbende ledelsesmæssig prioritering af en virksomheds ressourceanvendelse, der afvejer forskellige risici. Det er en opgave for den ledelse, der har det konkrete driftsansvar – i dette tilfælde SKAT's ledelse og ikke departementschefen.

En revisionsrapport har desuden til formål at bidrage til den øverste ledelses samlede risikobillede med henblik på at imødegå disse i den overordnede strategi for virksomheden. I Skatteministeriet sker det ved, at rapporter fra Intern Revision forelægges for afdelingschefen for Koncernstyring i departementet med henblik på at give et vigtigt input til det overordnede risikobillede, der løbende udvikles i Koncernstyring og gennem dialogen med SKAT's øverste ledelse. Departementschefen bliver løbende orienteret om risikobilledet.

Jeg vil desuden henvise til svar på Skatteudvalgets spørgsmål nr. 158 (2. samling 2014/15)